

Nr. 50

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

22 mei 2002

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

ACTUELE VRAGEN

Inhoud

Nr. 50

Woensdag 22 mei 2002

Berichten van verhindering	1
Ontwerpen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voortsellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	2
Verslagen van het Rekenhof	
Indiening en verwijzing	2
Verslagen	
Indiening	3
Met redenen omklede moties	
Indiening	3
Motie	
Indiening	3
Voorontwerpen van decreet	
Indiening	4
Mededelingen van het Rekenhof	
Indiening	4
Mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	4
Mededelingen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad)	
Indiening	5
Moties van gemeenten	
Indiening	5
Arresten van het arbitragehof	
Indiening	6
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	6
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Jan Verfaillie tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de plaatsing van windmolens in zee	6

Actuele vraag van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de beslissing van de Vlaamse regering inzake de afbakening van kwetsbare gebieden	8
Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de medewerking van de VDAB aan het opleggen van sancties aan werkonwillige werklozen	9
Actuele vraag van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het behoud van een belangrijke privé-verzameling filmtoestellen	10
Actuele vraag van de heer Dirk De Cock tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het engagement van de stad Antwerpen inzake het Museum aan de Stroom	11
Actuele vraag van de heer Dirk Holemans tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de bescherming van zogenaamde klokkenluiders binnen de Vlaamse administratie	
Actuele vraag van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de positie van de topambtenaren van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij	12
Actuele vraag van de heer Guy Sols tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het tekort aan industrieterreinen in West-Limburg	13
Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het pleidooi van de minister voor een versoepeling van de Kyoto-norm voor de uitstoot van broeikasgassen	14
Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de invoering van een zogenaamde riooltaks	16
Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de signalisatie van wegenwerken ter voorkoming van ongevallen	18
Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de verklaring van de minister vice-president betreffende de regionalisering van de NMBS	19
Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de campagne “Mag gezien worden” rond het slankheidsideaal	21
Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de taalregeling voor het hoger onderwijs in het ontwerp van structuurdecreet	23
Regeling van de werkzaamheden	25

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.16 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Louis Bril, Herman De Reuse : gezondheidsredenen ;

Gilbert Vanleenhove : buitenslands ;

Hilde De Lobel : ambtsverplichtingen ;

Patricia Ceysens, Jan Roegiers : familieverplichtingen.

ONTWERPEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus
– 1207 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.
- Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus en van het decreet van 5 maart 1985 houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme
– 1208 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.
- Ontwerp van decreet betreffende het economische ondersteuningsbeleid
– 1209 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

- Ontwerp van decreet houdende instemming met :
 1. De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Bolivia inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 25 april 1990 ;
 2. De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Paraguay inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 6 oktober 1992 ;
 3. De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Venezuela inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 17 maart 1998 ;
 4. De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de federatieve republiek Brazilië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brasilia op 6 januari 1999
– 1210 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.
- Ontwerp van decreet betreffende de integrale jeugdhulp
– 1211 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren Patrick Lachaert, Paul Wille, Jacques Devolder, mevrouw Dominique Guns en de heer Karel De Gucht houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, en van het decreet be-

Voorzitter

treffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996

– 1203 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

- Voorstel van decreet van de heren Jos Stassen, Marino Keulen, Dany Vandenbossche en Herman Lauwers houdende de privaatrechtelijke culturele archiefwerking

– 1213 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport..

- Voorstel van decreet van de heren Filip Dewinter, Jan Penris, Chris Verougstraete en mevrouw Hilde De Lobel tot wijziging van de nieuwe gemeentewet

– 1218 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid.

- Voorstel van decreet van de heren Filip Dewinter, Jan Penris, Chris Verougstraete en mevrouw Hilde De Lobel tot wijziging van de nieuwe gemeentewet

– 1219 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid.

Jul Van Aperen, Jos Bex en Carl Decaluwe betreffende de aanduiding van parkeerplaatsen voor personen met een handicap

– 1214 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie.

- Voorstel van resolutie van de heren Johan Weyts, Stefaan Platteau, Filip Dewinter, Lucien Suykens, mevrouw Ann De Martelaer en de heer Etienne Van Vaerenbergh betreffende de uitvoering van de Vlaamse Wooncode

– 1215 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

- Voorstel van resolutie van mevrouw Veerle Declercq en de heren Didier Ramoudt, Jacky Maes en Jan Loones betreffende de kustvisserij

– 1216 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

- Voorstel van resolutie van de heren Eloi Glorieux, Stefaan Platteau, Jan Van Duppen en Sven Gatz betreffende maatregelen om de toepasbaarheid van Vlaamse beleidsbeslissingen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest te verbeteren

– 1217 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand.

- Voorstel van resolutie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Ingrid van Kessel, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heren Jan Laurys en Luc Martens betreffende de overheveling van arbeid voor personen met een handicap van het beleidsdomein Welzijn naar het beleidsdomein Werkgelegenheid

– 1220 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van mevrouw Ann De Martelaer en de heren Koen Helsen, Jan Van Duppen en Jan Roegijs betreffende de overheveling van arbeid voor personen met een handicap van het beleidsdomein Welzijn naar het beleidsdomein Werkgelegenheid

– 1212 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

- Voorstel van resolutie van de heren Paul Van Malderen, Robert Voorhamme, Johan Malcorps,

VERSLAGEN VAN HET REKENHOF**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende verslagen van het Rekenhof werden ingediend :

- Verslag van het Rekenhof van het onderzoek van het ontwerp van decreet houdende de eer-

Voorzitter

ste aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002

– 20-A (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

- Verslag van het Rekenhof van het onderzoek van de ontwerpen van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting en de tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 20-B (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting en alle terzake bevoegde commissies.
- Verslag van het Rekenhof over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002
– 1177 (2001-2002) – Nr. 2.
Verwezen naar alle terzake bevoegde commissies.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door de heer Sven Gatz over de hoorzitting met het VEV-comité over de studie " Brussel. Het kapitale netwerk "
– 1202 (2001-2002) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Dany Vandenbossche over de hoorzitting over het statuut van de free-lance journalisten met deskundigen uit de sector
– 1221 (2001-2002) – Nr. 1.

MET REDENEN OMKLEDE**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heer Carl Decaluwe tot besluit van de op 14 mei 2002 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de naleving van de offertes voor de Euro-nauten-campagne door het communicatiebureau Slangen en Partners
– 1205 (2001-2002) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Jan Penris en Filip Dewinter tot besluit van de op 14 mei 2002 door de heer André-Emiel Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het instellen van een zogenaamde overlasttaks door verschillende steden en gemeenten
– 1206 (2001-2002) – Nr. 1.

MOTIE**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie werd ingediend :

- Motie van de heer Luc Martens, mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Veerle Heeren en de heren Jan Loones, Chris Vandenbroeke en Kris Van Dijck houdende het verzoek tot raadpleging van de Raad van State over het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I
– 1143 (2001-2002) – Nr. 6.

VOORONTWERPEN VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter : De volgende voorontwerpen van decreet werden ingediend :

- Voorontwerp van decreet houdende instemming met het Verdrag van de VN-Economische Commissie voor Europa betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, ondertekend te Aarhus (Denemarken) op 25 juni 1998, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 3 mei 2002 (VR 40/2001-2002) ;
- Voorontwerp van decreet houdende instemming met de Euromediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Arabische republiek Egypte, anderzijds en met de bijlagen I tot en met VI, de protocollen 1 tot en met 5 en de slotakte, ondertekend te Luxemburg op 25 juni 2001, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 3 mei 2002 (VR 41/2001-2002) ;
- Voorontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de federale staat, de Duitstalige Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap betreffende het gesloten centrum voor voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 3 mei 2002 (VR 42/2001-2002).

Deze voorontwerpen van decreet liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN HET REKENHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van het Rekenhof werden ingediend :

- Advies van het Rekenhof d.d. 3 mei 2002 bij het voorontwerp van het comptabiliteitsdecreet (DOC 170/2001-2002) ;

- Brief N 14-2.127.997 B1 d.d. 7 mei 2002 betreffende de beraadslaging van de Vlaamse regering van 29 maart 2002 houdende machtiging tot het vastleggen, ordonnanceren en betalen van uitgaven aan te rekenen op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002, overgelegd bij brief van 23 april 2002, kenmerk 99-2219/K09-U-02-1132, van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening (DOC 184/2001-2002).

Deze mededelingen van het Rekenhof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden ingediend :

- Verruiming Westerschelde, Tractaat van 17 januari 1995, 3e voortgangsrapport (periode 1 januari 2001 tot en met 30 juni 2001) en 4e voortgangsrapport (periode 1 juli 2001 tot en met 31 december 2001 (DOC 167/2001-2002) ;
- Grondige en gedetailleerde lezing en bespreking van de Beleidsbrief Media 2002 van minister Dirk Van Mechelen door de Vlaamse Media-raad (DOC 168/2001-2002) ;
- Milieujaarprogramma 2002 (DOC 169/2001-2002) ;
- Beslissing van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie d.d. 24 april 2002 inzake de klacht van de heer P. Herman tegen de VRT (DOC 181/2001-2002) ;
- Beslissing van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie d.d. 24 april 2002 inzake de klachten van de heren F. Vanhecke, J. Van Hautem en P. Dewinter tegen de VRT (DOC 182/2001-2002) ;

Voorzitter

- Beslissing van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie d.d. 24 april 2002 inzake de klacht van de Belgische senaat tegen VMM (DOC 183/2001-2002).

Deze mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ondertekend te Brussel op 18 september 2000

(DOC 175/2001-2002).

Deze mededelingen van de MINA-raad liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de MINA-raad werden ingediend :

- Advies op hoofdlijnen van 7 mei 2002 omtrent de langetermijnvisie voor het Vlaams havenbeleid – Strategisch plan havens (DOC 171/2001-2002) ;
- Advies van 7 mei 2002 over de aanpassing van Vlarebo (DOC 172/2001-2002) ;
- Advies van 7 mei 2002 over het voorontwerp van decreet tot regeling van de strategische adviesraden (DOC 173/2001-2002) ;
- Advies van 7 mei 2002 over de erkenningsaanvraag van de vzw "Werkgroep voor een rechtvaardige en verantwoorde landbouw (DOC 174/2001-2002) ;
- Advies van 7 mei 2002 over het ontwerp van decreet houdende instemming met
 1. De partnerschapsovereenkomst tussen de leden van de groep van Staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan, enerzijds en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten anderzijds, ondertekend in Cotonou op 23 juni 2000 en
 2. het intern akkoord tussen de vertegenwoordigers van de EU-lidstaten dienaangaande,

MOTIES VAN GEMEENTEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende moties van gemeenten werden ingediend :

- Motie van de gemeente Opwijk tegen de inhoud van het rapport van mevrouw Nabholz-Haidegger in de Raad van Europa, goedgekeurd door de gemeenteraad op 25 april 2002 (DOC 176/2001-2002) ;
- Motie van de gemeente Zemst tegen de inhoud van het rapport van mevrouw Nabholz-Haidegger in de Raad van Europa, goedgekeurd door de gemeenteraad op 25 april 2002 (DOC 177/2001-2002) ;
- Motie van de gemeente Meise tegen de inhoud van het rapport van mevrouw Nabholz-Haidegger in de Raad van Europa, goedgekeurd door de gemeenteraad op 25 april 2002 (DOC 178/2001-2002) ;
- Motie van de gemeente As met betrekking tot het gemeentefonds, goedgekeurd door de gemeenteraad op 25 april 2002 (DOC 179/2001-2002) ;
- Motie van de gemeente Zutendaal met betrekking tot het gemeentefonds, goedgekeurd door de gemeenteraad op 25 april 2002 (DOC 180/2001-2002).

Deze moties van gemeenten liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 77 van 8 mei 2002 ;
- Arrest nr. 78 van 8 mei 2002 ;
- Arrest nr. 79 van 8 mei 2002 ;
- Arrest nr. 80 van 8 mei 2002 ;
- Arrest nr. 81 van 8 mei 2002 ;
- Arrest nr. 82 van 8 mei 2002 ;
- Arrest nr. 83 van 8 mei 2002 ;
- Arrest nr. 84 van 8 mei 2002 ;
- Arrest nr. 85 van 8 mei 2002 ;
- Arrest nr. 86 van 8 mei 2002.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummers 2269 en 2376 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 2365 en 2366 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2367 ;
- Rolnummer 2377 ;
- Rolnummer 2380 ;
- Rolnummer 2393 ;
- Rolnummer 2396 ;
- Rolnummer 2403 ;
- Rolnummer 2404 ;
- Rolnummer 2410.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)**Actuele vraag van de heer Jan Verfaillie tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de plaatsing van windmolens in zee**

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Verfaillie tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de plaatsing van windmolens in zee.

De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, dit is de zoveelste episode in het windmolendossier. Vorige week heb ik een interpellatie gehouden in de commissie. Er werd toen wat met mij gelachen, toen ik zei dat de sp.a een alternatief had, namelijk het plaatsen van de windmolens voor de kust van Zeebrugge. Dit initiatief wordt door onze fractie volop gesteund als alternatief voor de inplanting van de windmolenparken voor de kust van De Haan en voor de kust van Knokke.

Mevrouw de minister, een rondzendbrief uit het jaar 2000 stipuleert zeer duidelijk dat er tegen het jaar 2004 een vijftigtal windmolens in zee moeten worden ingeplant om de milieunormen van 3 procent duurzame energie te halen. Voor de kust van Zeebrugge zou men inderdaad een vijftigtal windmolens kunnen plaatsen. Alle partijen gaan akkoord met de plaatsing van die windmolens aldaar, in tegenstelling tot de inplanting van die windmolens voor de kust van Knokke en van De Haan. Daarover is heel wat meer commotie. Er is sprake van eventuele schade voor de kustvisserij, schade voor het zicht op de zee en voor nog zoveel andere zaken. Minister Landuyt deelt duidelijk die mening.

Mevrouw de minister, zou u er bij uw federale collega's Deleuze en Aelvoet op willen aandringen om de twee lopende projecten voor de kust van De Haan en de kust van Knokke stop te zetten, en die te laten vervangen door het project voor de kust van Zeebrugge ? Zo niet, dreigt de Vlaamse regering geconfronteerd te worden met de gevolgen voor de zeevisserij en dreigt de federale regering geconfronteerd te worden met procedures voor de Raad van State. Diverse gemeentebesturen hebben

Verfaillie

immers al aangekondigd dat ze naar de Raad van State zullen stappen. Ik herhaal dat wij volop het project voor de kust van Zeebrugge steunen.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil toch mijn verbazing uitdrukken over de vraag van de heer Verfaillie. Ik dacht immers dat we vorige week in de commissie gedurende anderhalf uur identiek dezelfde materie hadden besproken. Misschien is er hier sprake van een gebrek aan inspiratie om andere vragen te stellen. Hoe dan ook, ik ben uiteraard bereid om te herhalen wat ik toen al heb gezegd.

Mijnheer Verfaillie, zoals u weet, is het inplanten van windmolens een federale bevoegdheid. Dit is gekoppeld aan een zeer lange en ingewikkelde procedure. Er moet een haalbaarheidsstudie worden uitgevoerd, er moet een concessie worden aangevraagd, er moet een ministerieel besluit worden opgesteld, er moet een MER worden opgesteld, en dan moet de federale minister van Leefmilieu een milieuvergunning uitreiken op basis van alle argumenten die in de loop van deze procedure verzameld werden. In die zin is dit een vraag die in feite het best zou worden gesteld in het federale parlement, wat trouwens ook gebeurt. Dat is een eerste punt.

Zo kom ik bij een tweede punt. Ik hoop dat u het ermee eens bent dat het inplanten van dergelijke windmolens past in een engagement dat België en Vlaanderen zijn aangegaan om een bepaald percentage alternatieve energie op te wekken. Dit sluit dan weer aan bij het Kyoto-verhaal. Ik heb vanuit dit parlement al voldoende signalen gekregen dat we ons moeten houden aan de engagementen die we in het kader van het Kyoto-protocol zijn aangegaan.

Ikzelf ben bevoegd voor de zeevisserij. Vanuit die bevoegdheid heb ik er ook altijd op aangedrongen bij de federale collega's – wat ook de beslissing is die getroffen wordt – dat er rekening moet worden gehouden met de economische impact van die beslissing op de zeevisserij. Ik heb dan ook al verschillende keren aangedrongen op onderhandelingen met de concessiehouders over een economische vergoeding voor de kustvissers. Wij hebben ondertussen al heel wat materiaal aangeleverd, zodat effectief kan worden gezocht naar een aan-

nemelijke vergoeding voor kustvissers die eventueel schade kunnen ondervinden bij de aanleg van dergelijke parken.

Er is nu een nieuw voorstel : de Thorntonbank. Mijnheer Verfaillie, ik wil herhalen wat ik u hierover heb verteld in de commissie, en wat u op een zeer verdraaide wijze hebt weergegeven in de kranten. U lijkt misschien wel onschuldig, mijnheer Verfaillie, maar u bent niet altijd zo onschuldig. Ik heb u in de commissie gezegd dat er momenteel nog geen aanvraag binnen is. Staatssecretaris Deleuze meldt alleszins dat die aanvraag officieel nog niet binnen is. Als er echter een nieuwe aanvraag komt, dan moet die de hele procedure doorlopen en zal moeten worden nagegaan of het een geschikte plaats is om een windmolenpark te zetten. Ik ben wel voorstander van een windmolenpark op de Thorntonbank, op voorwaarde dat het park beantwoordt aan alle eisen die daarvoor worden gesteld.

Ik wil hierbij wel vermelden dat het blijkbaar technisch niet zo evident is om heel ver in zee een windmolenpark te installeren. Als blijkt dat dit een goede zaak is, ben ik echter zeker voorstander van het aanleggen van een windmolenpark op de Thorntonbank.

De voorzitter : De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de voorzitter, ik voel me wat aangevallen. Mevrouw de minister, het enige verschil met vorige week is dat uw partij toen in de commissie verklaarde dat niemand geïnteresseerd zou zijn om windmolens te plaatsen op de Thorntonbank. Die situatie is vandaag helemaal anders : er zal een concessieaanvraag worden ingediend bij de federale regering. Ik zou dan ook willen vragen om die twee andere projecten stop te zetten, en alle energie in de Thorntonbank te steken.

Ik zou u ook willen aanraden om, in het kader van de nieuwe politieke cultuur, in de kustgemeenten een referendum te houden over de inplanting van de windmolens en de twee alternatieven, enerzijds de Thorntonbank en anderzijds de banken voor de kust van Knokke en Den Haan. Op die manier kennen we de mening van de bevolking.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de beslissing van de Vlaamse regering inzake de afbakening van kwetsbare gebieden

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Meyer tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de beslissing van de Vlaamse regering inzake de afbakening van kwetsbare gebieden.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, mevrouw de minister, collega's, vorige week heeft de Vlaamse regering uiteindelijk toch een beslissing genomen in verband met de kwetsbare gebieden in Vlaanderen. Niet minder dan 46,6 percent van de cultuurgronden in Vlaanderen werd aangeduid als kwetsbaar gebied, niettegenstaande het feit dat minister-president Dewael enkele maanden geleden nog verklaarde dat hij vond dat maximaal 25 tot 30 percent van de gronden kon worden aangeduid als kwetsbaar gebied. Bij de landbouwers en de organisaties op het veld constateren we een grote ontgoocheling. Het is immers nog steeds onduidelijk hoe een aantal vragen moet worden beantwoord.

Ik geef een aantal vragen die op het terrein leven, mevrouw de minister. Op welke wijze, onder welke voorwaarde en vanaf wanneer zal een algemene derogatie mogelijk worden? Hoe zullen de hydrografische zones worden opgedeeld in kleinere gebieden, en vanaf wanneer? Hoe is het mogelijk dat bepaalde zones, waarvan de meetpunten uitsluitend gunstige resultaten hadden, toch opgenomen blijven in kwetsbare zones? Op welke wijze zal een ondersteunend en flankerend landbouwbeleid worden gevoerd? Zal er voor bijvoorbeeld mestbewerking en mestverwerking steun worden gegeven vanuit het VLIF, en vanaf wanneer? Waarom is er een strengere normering voor de uitrijregeling in zwaardere gronden? Is dit wetenschappelijk verantwoord? Deze en vele andere vragen worden gesteld door de betrokken landbouwers.

Mevrouw de minister, kunt u de indruk wegnemen dat er enerzijds wel zware bijkomende verplichtingen worden opgelegd, maar dat een eventuele oplossing van de problemen waarmee de concrete bedrijven worden geconfronteerd, nog steeds veraf en bijzonder onduidelijk is? Bovendien zouden we het op prijs stellen mochten we vandaag nog in kennis worden gesteld van de officiële teksten van de regeringsbeslissing. Tot nu toe kunnen we ons

immers uitsluitend baseren op persberichten van uw kabinet en de commentaren daarop in de pers.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het is me niet echt duidelijk of ik op al die vragen moet antwoorden. Misschien kan ik beter het akkoord in zijn algemeenheid toelichten, zodat u enig zicht hebt op de beslissing, voor zover die nog niet duidelijk is.

46,6 percent van het grondgebied is nu inderdaad aangeduid als kwetsbaar gebied, met dien verstande dat ook wordt gesteld dat heel Vlaanderen in feite potentieel kwetsbaar is. Vandaar dat we een aantal algemene maatregelen zullen nemen voor het hele grondgebied. Zo zullen we door een wijziging van het mestdecreet de eindbemestingsnorm voor grasland verlagen van 500 naar 450 kilogram stikstof. We korten de uitrijregeling in met één week.

U verwees naar de situatie van de poldergronden. Ik wil niet verzeilen in een zeer technische discussie, maar in elk geval moet de bemesting sowieso gebeuren alvorens de teelten op het land zijn, zodat de teelten de voedingsstoffen kunnen opnemen. Alles wat op het land wordt gebracht nadat de teelt verwijderd is, is potentieel uitspoelbaar, ook in poldergrond. Vandaar dat een verscherping van de uitrijregeling zo belangrijk is om goede resultaten te hebben voor het nitraatmeetnet. Verder zal het aanbrengen van groenbemesters in het algemeen heel sterk worden gestimuleerd, opnieuw om te zorgen dat er minder uitloging is voor het oppervlakte- en grondwater.

Over de flankerende maatregelen bestaat geen onduidelijkheid, denk ik. Er komt 25 miljoen euro extra voor de afbouw van de veestapel. Dat is een goede zaak. Er zal ook aan promotie worden gedaan voor de eindproducten van mestverwerking en -bewerking. Er zullen nieuwe meetpunten worden gekozen in overleg met de organisaties. We gaan een zeer goed en uitgebreid grondwatermeetnet installeren, zodat we kunnen beschikken over veel meetgegevens en dus ook op een zeer objectieve manier de volgende afbakening kunnen doen.

We zullen een derogatievoorstel indienen bij de Europese instanties. De nitraatrichtlijn voorziet daarin. We kiezen er voor om dat algemeen en niet individueel te doen. Anders zal dit een zeer grote administratieve rompslomp met zich meebrengen. We gaan die zaak verdedigen, zodat we die derogatie ook binnenhalen. De bedoeling is dat dit alles

Dua

op 1 januari 2003 in werking treedt. Ik heb de tekst van de regeringsbeslissing mee. Ik kan u die altijd bezorgen mocht u dit wensen. (*Opmerkingen van de heer André Denys en van de heer Eric Van Rompuy*)

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos de Meyer : Mijnheer de voorzitter, ik constateer dat de heer Denys het een goede beslissing vindt. Daarvan neem ik akte. Mevrouw de minister, ik neem er ook akte van dat ik zo dadelijk de integrale tekst van de regeringsbeslissing zal krijgen. Uiteraard zullen we na een verdere kennisname daarvan u ondervragen over een aantal elementen. Ik blijf bij mijn stelling dat, terwijl de bijkomende plichten bijzonder duidelijk zijn, alles inzake het flankerend landbouwbeleid nog zeer voorwaardelijk is. Ik vrees dat u de geschiedenis zult ingaan als die landbouwminister onder wiens beleid in verhouding het meest landbouwbedrijven in Vlaanderen verdwenen. Deze maatregelen dragen daar toe bij.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de medewerking van de VDAB aan het opleggen van sancties aan werkonwillige werklozen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Denys tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de medewerking van de VDAB aan het opleggen van sancties aan werkonwillige werklozen.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, de problematiek van de regionale verschillen inzake werkonwilligheid is hier al verschillende malen aan bod geweest. De heren Laurys en Laverge hebben u daarover al ondervraagd. Ik doe dit opnieuw naar aanleiding van de persverklaring van de vier werkgeversorganisaties, namelijk het VBO, het VEV, het Brusselse VOB en de Waalse UWE. Ze steken een beschuldigende vinger uit naar de regionale bemiddelingskantoren en de RVA. Het feit dat het VEV

ongenuanceerd verwijst naar alle bemiddelingskantoren, vind ik intellectueel oneerlijk. Het had de regionale verschillen moeten aanduiden.

De werkelijkheid is dat de VDAB zijn werk goed doet, wat in Wallonië niet het geval is. Op de ongeveer 11.000 meldingen aan de RVA komen er 6.300 uit Vlaanderen, 3.700 uit Brussel en minder dan 1.000 uit Wallonië. Dit bewijst dat de meldingen vanuit Vlaanderen correct gebeuren. Van die 6.300 Vlaamse meldingen wordt ongeveer 50 percent geschorst. Van de Waalse meldingen is dat 40 percent en van de Brusselse 25 percent.

Mijnheer de minister, ik ondervraag u niet inzake uw rechtstreekse bevoegdheid voor de VDAB en de tewerkstelling in Vlaanderen, maar meer inzake uw onrechtstreekse verantwoordelijkheid. U bent de advocaat van de Vlaamse tewerkstelling en het werkgelegenheidsbeleid. Als Vlaanderen onrechtvaardig wordt behandeld, dan vind ik dat u moet optreden tegenover de federale overheid via een overlegcomité of interministerieel comité.

Ik pleit er niet voor om het Vlaams systeem af te zwakken. Als we de arbeidsethiek willen herwaarderen, moeten we de misbruiken durven aanpakken. Vlaanderen betaalt mee voor de werkloosheid van heel België, en moet daarom rechtvaardig worden behandeld. Ik heb er geen weet van dat u dit probleem reeds aankaartte op een overleg- of interministerieel comité. De VLD-fractie is daar voorstander van. Mijn vraag is dan ook wanneer u dat denkt te doen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het klopt dat er via de VDAB meer mensen als werkonwillig worden doorverwezen naar de RVA. Vlaanderen komt uit een periode waar er gezocht werd naar werknemers om vacatures in te vullen. Op die manier wordt het veel duidelijker wie werkonwillig is. In Wallonië is dat niet het geval. Dat is een van de verklaringen waarom het Vlaamse cijfer veel hoger ligt.

Ik ben enorm ontgoocheld in de houding van het VEV. Het heeft geen argument om te klagen over het beleid van de VDAB en de Vlaamse minister. Men wil de indruk wekken dat het probleem van de Vlaamse werkzoekenden te maken heeft met het feit dat ze niet willen werken. Het VEV spant samen met andere werkgeversorganisaties om de verantwoordelijkheid van de werkgevers te verbergen. Een analyse van de tewerkstelling in Vlaande-

Landuyt

ren maakt duidelijk dat er een probleem is om de juiste persoon op de juiste plaats te krijgen.

Mensen van binnen het VEV hebben me uitgelegd dat het bedrijfsleven al tien jaar nalaat te investeren in de tewerkgestelde mensen. Er wordt niet voor gezorgd dat de mensen mee zijn met de tijd en de veranderde functies kunnen invullen. Ik zou veel liever hebben dat het VEV daarvan werk maakt in plaats van het demoniseren van onze werkzoekenden.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de minister, ik ben ontgoocheld over uw antwoord. Ik heb u een heel concrete vraag gesteld. Het probleem kan natuurlijk niet rechtstreeks door u worden opgelost, maar u bent onrechtstreeks verantwoordelijk als Vlaams minister van Werkgelegenheid. U bent onze Vlaamse advocaat. Welke stappen zult u nemen binnen uw bevoegdheden en mogelijkheden ? We beschikken over instrumenten en kunnen gebruik maken van het overlegcomité en van de interministeriële comités. We kunnen natuurlijk blijven klagen, maar ik zou graag van u vernemen wat u concreet zult ondernemen tegen de onrechtvaardige en niet-correcte toepassing die vandaag bestaat.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Denys, het klopt dat ik geen concreet antwoord heb gegeven op die vraag. Tijdens het overleg van de ministers van Werkgelegenheid komt dit punt dikwijls aan de orde. Het is niet mijn ambitie om de werklozen in Wallonië te bestraffen, wel om de werkzoekenden in Vlaanderen tewerk te stellen. Ik ben dan ook vragende partij voor meer samenwerking en meer positieve stimulansen via het VEV. Het verbond klaagt er de ene dag over dat ik niet voldoende economische immigratie toesta, de andere dag dat de mensen teveel kosten en nu dat dat de mensen niet willen werken. Het is heel belangrijk voor de Vlaamse sociaal-economische sfeer dat een einde wordt gemaakt aan het demoniseren van mensen die jarenlang op zoek zijn naar werk. Blijkbaar kan de bedrijfswereld hun dat niet aanbieden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dany Vandebossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het behoud van een belangrijke privé-verzameling filmtoestellen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Vandebossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het behoud van een belangrijke privé-verzameling filmtoestellen.

De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, heel recent werd een alarmkreet geslaakt over een heel belangrijke verzameling filmmateriaal. Het gaat over de verzameling van de stichter van het animatiefilmcentrum, de heer Vrielynck, die in 2000 is overleden. Alle stukken bevinden zich nu in een depot. De sector waarschuwt ervoor dat een groot deel van dit erfgoed wel eens naar het buitenland zou kunnen verdwijnen of zou kunnen verloren gaan. Er werden reeds pogingen ondernomen om de verzameling in een museum in Brugge te huisvesten, maar blijkbaar zijn die niet gelukt.

Mijnheer de minister, probeert het departement Cultuur iets te doen aan dit probleem ? Ik wil daarmee natuurlijk niet vragen om de volledige verzameling over te nemen. Zal het Vlaams Audiovisueel Fonds iets ondernemen ? Ik stel u deze vraag omdat ik vrees dat de zaak heel dringend is.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Vandebossche, dames en heren, u weet dat ik heel veel aandacht besteed aan het cultureel erfgoed. Ik wil daarbij ook bijzondere aandacht schenken aan het industrieel erfgoed. Binnenkort zal ik enkele initiatieven terzake aankondigen.

Het is me bekend, en het is zonder enige twijfel ook juist, dat er een aantal heel indrukwekkende stukken of kunstwerken bij zijn. Of de verzameling echter in haar geheel waardevol is, en of de Vlaamse Gemeenschap er een initiatief voor moet nemen, wordt momenteel onderzocht door de administratie. Er zal ook specifiek worden nagegaan welke stukken essentieel zijn voor onze cultuurgemeenschap of er nauw mee verbonden zijn.

Anciaux

Het vervolg zal van dit onderzoek afhangen. De filmsector zal echter ook zelf initiatieven moeten nemen. Ik zal met hen overleg plegen op basis van het onderzoek.

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Uw voorstel om een initiatief te nemen is zeer goed. Het is inderdaad niet zeker dat de verzameling in haar geheel waardevol is, maar ze bevat een aantal stukken die enig zijn in de wereld. Het zou jammer zijn dat die zouden verdwijnen uit de verzameling of verdeeld zouden raken. Het zou goed zijn daar toch een of ander initiatief voor te nemen. De betrokken man, die ik zelf goed heb gekend, heeft er omzeggens zijn levenswerk van gemaakt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dirk De Cock tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het engagement van de stad Antwerpen inzake het Museum aan de Stroom

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Cock tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het engagement van de stad Antwerpen inzake het Museum aan de Stroom.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we hebben vernomen uit de pers dat de stad Antwerpen een beetje twijfelt over het engagement dat ze heeft aangegaan voor het Museum aan de Stroom, een groots opgezet evenement dat volgens mij ook kan bijdragen aan de verzoeting van de samenleving door middel van de cultuur. De Vlaamse Gemeenschap had beloofd als tegenprestatie daar 21 miljoen euro voor vrij te maken.

Mijnheer de minister, wat is daar van aan ? Wat is uw standpunt hierover ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de Vlaamse Gemeenschap heeft zich er inderdaad uitdrukkelijk toe geëngageerd in dit museum te investeren. We willen investeren in het museum van de Vlaamse ontvoogding, dat bestaat uit een netwerk van musea. De twee meest ambitieuze projecten in dat verband zijn inderdaad het Museum aan de Stroom in Antwerpen, het MAS, en het Bijlokemuseum in Gent.

Ik geloof heel sterk in de kracht van het MAS. Het positieve van de geschiedenis kan daar actueel gemaakt worden. Een commentator schreef vandaag dat dit een van de projecten is waarmee duidelijk kan worden aangetoond dat cultuur ook volkssport kan zijn. (*Opmerkingen van de heer André Denys*)

Dat heeft te maken met de discussie die in Antwerpen wordt gevoerd of er alleen maar in cultuur moet worden geïnvesteerd, en of de middelen niet beter in sport kunnen worden gestoken. Als minister van Cultuur en Sport meen ik dat de twee niet tegen elkaar mogen worden opgezet. Ze moeten alletwee zonder enige twijfel bijkomende middelen krijgen. Dit citaat geeft echter een mooi beeld, omdat het de kracht van het MAS sterk illustreert.

Persoonlijk geloof ik dat het MAS honderdduizenden mensen naar Antwerpen kan lokken. Bovendien geeft het de Antwerpenaren zelf een heel sterk argument om fier te zijn op hun stad. Het kan een van de huizen van de Antwerpenaar zelf worden. Ik geloof sterk in het idee vanuit de geschiedenis positieve krachten naar boven te halen.

Ik heb tot nog toe uit Antwerpen nog geen enkel signaal gekregen, behalve dan via de pers, over een beslissing omtrent het MAS. Ik kan niet meer doen dan een brief schrijven naar het schepencollege om mee te delen dat we inderdaad 21 miljoen euro hebben gereserveerd. Dat is een aanzienlijk bedrag.

Ik hoop dat het Antwerps stadsbestuur die beslissing durft te nemen. Dit zou een goede zaak zijn voor de stad en voor haar bewoners. Dit museum zou Het Eilandje en het oude maritiem-industrieel complex een opstoot kunnen geven. Aangezien ik enkel positieve aspecten ontwaar, hoop ik dat het stadsbestuur van Antwerpen dit risico durft te nemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dirk Holemans tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de bescherming van zogenaamde klokkenluiders binnen de Vlaamse administratie

Actuele vraag van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de positie van de topambtenaren van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Holemans tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de bescherming van zogenaamde klokkenluiders binnen de Vlaamse administratie en van mevrouw Heeren tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de positie van de topambtenaren van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de problematiek van klokkenluiders is niet nieuw. Naar aanleiding van een beslissing van de Europese Commissie om klokkenluiders op het Europese niveau beter te beschermen, heb ik hierover in september 2000 reeds een vraag om uitleg aan toenmalig minister Sauwens gesteld. Hij heeft hierop geantwoord dat hij dit zou onderzoeken.

In juli 2001 heeft de heer Keulen in een actuele vraag naar de stand van zaken in dit dossier gevraagd. Minister Van Grembergen heeft hierop geantwoord dat een concreet voorontwerp in de maak was.

Het dossier van de VHM toont evenwel aan dat de problematiek van de klokkenluiders in de Vlaamse administratie nog steeds niet goed is geregeld. Deze actuele vraag gaat niet over dit concrete geval. Ik wil de mensen van de VHM hier niet beoordelen. Ik wil enkel duidelijk stellen dat we momenteel niet over een adequaat kader beschikken voor ambtenaren die gevoelige informatie naar buiten brengen.

Moeten we die mensen een goed statuut geven terwijl we hun informatie toetsen ? Aan welke grenzen en beperkingen dienen ambtenaren zich te houden ? Op welke wijze worden de ambtenaren

beschermd die in het algemeen belang de moedige beslissing nemen om met interne, gevoelige informatie naar buiten te komen ?

De voorzitter : Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de wijze waarop de Vlaamse regering het huisvestingsbeleid aanpakt, blijft verbazing wekken. Volgens recente persberichten is de hervorming van de huisvestingssector tot de heksenjacht op een aantal topambtenaren herleid. Bovendien is de Vlaamse regering blijkbaar van de doelstelling afgestapt om tijdens deze legislatuur 15.000 bijkomende woningen te realiseren.

De betrokken topambtenaren komen zijn in een zeer cynische situatie terechtgekomen. Eerst hebben ze in de media moeten vernemen dat hen een schorsing of een ontslag boven het hoofd hing. Later hebben ze in de media vernomen dat er geen juridische grondslag voor deze schorsing of voor dit ontslag is.

Blijkbaar is nu een voorstel gelanceerd om het principe van verlof voor een welbepaalde opdracht in het leven te roepen. De vraag is natuurlijk of dit verlof met een schorsing kan worden gelijkgesteld en wat er met die ambtenaren zal gebeuren indien ze niet op dit voorstel wensen in te gaan. Volgens de media zou het weigeren van die opdracht hen een schorsing kunnen opleveren.

Ik zou van de minister graag vernemen of de topambtenaren in kwestie, indien ze door de minister op dit verlof voor een bepaalde opdracht worden gestuurd, na verloop van tijd naar de administratie kunnen terugkeren en daar hun oude functie weer kunnen opnemen. Ik ga er uiteraard van uit dat dit verlof voor een bepaalde opdracht slechts tijdelijk is. Ik vraag me tevens af of het bericht klopt dat de VHM een topadvocaat heeft aangezocht om de betrokken topambtenaren te verdedigen.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik antwoord op de vraag van de heer Holemans. De heer Gabriels zal op de vraag van mevrouw Heeren antwoorden. De Vlaamse regering heeft aangaande de klokkenluiders een algemeen Vlaams personeelsstatuut goedgekeurd. Dit statuut werd opgesteld samen met de vertegenwoordigers van het personeel, zoals dit statutair ook is voorzien. Ambtenaren moeten wanneer zij nalatigheden, tekortkomingen of mis-

Van Grembergen

drijven vaststellen, onmiddellijk hun hiërarchische overste op de hoogte brengen. Indien ze argwaan koesteren of vrezen dat er geen gevolg aan zal worden gegeven, zijn zij gehouden de interne audit in te lichten. In geval van misdrijf kunnen zij zich rechtstreeks tot de procureur des Konings wenden.

Het staat exact geformuleerd in het Vlaams personeelsstatuut, zowel voor het personeel van de Vlaamse Gemeenschap als voor het personeel van de VOI's. Formeel is alles geregeld, maar als zich op het terrein dergelijke feiten voordoen, rijst gemakkelijk het probleem van de bescherming van ambtenaren die uit plichtsbesef aangifte hebben gedaan en die vervolgens sancties vrezen. Dezelfde richtlijn bepaalt dat geen enkele sanctie of foutieve beoordeling aan ambtenaren mag worden opgelegd die in eer en geweten en in goed vertrouwen melding maken van wat volgens hen verkeerd loopt. Er zijn geen andere regels of bredere omkadering voorzien.

Misschien is het, naar aanleiding van concrete gevallen, nodig om in meer specifieke maatregelen te voorzien en met de verantwoordelijken van de administratie en van het personeel in het sectoraal overleg en met de vakbondsafgevaardigden daarover een gesprek te voeren, zodat in de toekomst alles correct verloopt.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Ik dank de minister voor zijn eerlijk en correct antwoord. Er is een kader dat een aantal regels vastlegt. Aan de hand van concrete voorbeelden is het duidelijk dat dit kader onvoldoende is. De minister heeft gezegd dat er een gesprek zal worden gevoerd. Het is belangrijk dat dit dossier vanuit het parlement wordt opgevolgd en dat wordt nagegaan of geen decretaal initiatief nodig is.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wens aan mevrouw Heeren duidelijk aan te geven dat van de doelstelling die de Vlaamse regering van bij haar aantreden heeft gesteld, niet wordt afgeweken. De doelstelling wordt steeds op dezelfde manier geïnterpreteerd en dit werd ook reeds in de commissie meegedeeld.

Over het toppersoneel van de VHM heeft de Vlaamse regering een beslissing genomen en is de

procedure opgestart. De procedure loopt en daarbinnen is plaats voor overleg. Dat overleg is in een finale fase gekomen en ik zal eerstdaags het besluit aan de Vlaamse regering meedelen.

De voorzitter : Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Ik denk dat de minister best eerst de juridische mogelijkheden onderzoekt, vooraleer er uitspraken – zoals schorsing, worden gedaan zoals dit in het verleden al is gebeurd. De voorzitter van de VHM sprak ook over ontslag. Ik heb geen antwoord gekregen op mijn vraag of de topadvocaat inderdaad door de VHM werd betaald.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Guy Sols tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het tekort aan industrieterreinen in West-Limburg

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Sols tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het tekort aan industrieterreinen in West-Limburg.

De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in recente persberichten hebben we kunnen lezen dat uit een studie van het SPRE – dit is het Strategisch Plan Ruimtelijk Economie – blijkt dat in Limburg wel voldoende industrieterreinen aanwezig zijn, maar dat die ongelijk verdeeld zijn. Zo zouden de industrieterreinen zich hoofdzakelijk concentreren in de regio's Lommel en Genk, terwijl er in West-Limburg een tekort aan industrieterreinen zou zijn. Dit tekort is des te schrijnender in het licht van de nakende herstructureringen bij de Tessenderlo Groep die tot 300 ontslagen zouden leiden.

De minister heeft hierop gereageerd heeft met het actieplan Ondernemen. Graag had ik van de minister vernomen wat de krachtlijnen zijn van dit actieplan en in welke mate de ruimtelijke aspecten van dit dossier in dit actieplan opgenomen zijn.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, er is inderdaad een studie gemaakt inzake het SPRE door een werkgroep onder leiding van professor Van Haverbeke. De eerste resultaten van die studie werden onlangs aan de pers voorgesteld. Daaruit blijkt inderdaad dat Limburg globaal gezien geen tekort zou hebben aan industrieterreinen, maar ook dat er binnen de provincie een ongelijke verdeling is. Zoals u zelf zei, hebben bijvoorbeeld Genk en Lommel meer dan voldoende industrieterreinen, terwijl andere subregio's dan weer met een tekort kampen.

Op 16 mei werd in dit verband een werkgroep van deskundigen opgericht die ondertussen een eerste keer vergaderd heeft met het oog op de implementatie van de genoemde studie. Begin juni zal ook een eerste vergadering plaatsvinden met de SERV die gevraagd zal worden het charter voor te bereiden dat in september aan minister Van Mechelen, bevoegd voor ruimtelijke ordening, zal worden voorgelegd met het oog op de implementatie van het RSV en van de tussentijdse herziening van de behoeften die in het SPRE zijn vervat.

Heel concreet betekent een en ander dat er vooral een acute nood is aan meer industrieterreinen in Antwerpen en Vlaams-Brabant. Ook in de andere provincies is er nog nood, maar die heeft dan meestal meer te maken met een ongelijke verdeling, waarbij er dus op de ene plaats een overschot en op de andere plaats een tekort is. Het is precies in het licht van deze differentiatie dat een werkgroep belast is met het bekijken van de mogelijkheden om een en ander subregionaal bij te sturen.

De voorzitter : De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Uiteraard kijken we met spanning uit naar de verdere toepassing van dit plan in de praktijk.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het pleidooi van de minister voor een versoepeling van de Kyoto-norm voor de uitstoot van broeikasgassen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Malcorps tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het pleidooi van de minister voor een versoepeling van de Kyoto-norm voor de uitstoot van broeikasgassen.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, eind vorige week ben ik steil achterover gevallen toen ik in de krant las en op ATV hoorde dat u bij de Europese Commissie wou gaan pleiten voor een versoepeling van de Kyoto-norm. Dit is toch heel opzienbarend. Ik stel immers vast dat zowat alle Belgische parlementen het Kyoto-protocol nog maar pas bekrachtigd hebben.

Ik begrijp uit uw bekommernis dat bepaalde energie-intensieve sectoren, waarbij ik vooral aan de Antwerpse chemie denk, zwaar aan het lobbyen zijn. Die sector laat uitschijnen dat het lineair doortrekken van de Kyoto-norm van 7,5 procent CO₂-reductie over alle sectoren onverkort zou leiden tot een CO₂-energieheffing waardoor in de chemie alleen al 100.000 banen bedreigd zouden worden. Daarmee heb ik het verhaal van de Antwerpse chemie even kort samengevat.

Niets is echter minder waar. Er wordt bewust een bepaalde sfeer geschapen. Ik heb deze vraag een paar weken geleden ook aan minister Stevaert gesteld. Er wordt onderhandeld met de energie-intensieve sectoren, in eerste instantie ook met de chemische bedrijven, over een benchmarkconvenant. Dit betekent dat een vrijwillige overeenkomst zal worden afgesloten met de industrie waarin die belooft te trachten tot de wereldtop te behoren qua energie-efficiëntie. Dan volgt er geen

Malcorps

energietafs. Als zou blijken dat de norm niet wordt gehaald, kan er volgens minister Stevaert worden gedacht aan verhandelbare emissierechten. Daarover wordt op dit moment op Europees vlak gediscussieerd. We zouden ons beter daarmee bezig houden.

Een achterhoedegevecht leveren over de lastenverdeling inzake de reductie van de CO₂-uitstoot en van broeikas effecten en de Europese discussie hierover heropenen, is zeer onverstandig.

Mijnheer de minister, gaat het om een individueel initiatief en een persoonlijke oprisping? Gaat het initiatief integendeel uit van de Vlaamse regering? Werd hierover overleg gepleegd met de federale overheid? Premier Verhofstadt heeft toch zeer duidelijk het Kyoto-protocol verdedigd. Wordt u terzake gesteund door de Vlaamse regering?

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, de implementatie van de Kyoto-norm die werd afgesproken in 1998 tussen de Belgische staat en Europa, houdt in dat België de uitstoot van broeikasgassen met 7,5 procent moet verlagen. Binnen de Belgische context moet daarover verder worden onderhandeld. Het zuiden van het land zegt nu reeds daar geen enkel probleem mee te hebben. De last voor het noorden van het land zou hierdoor des te groter worden.

Mijnheer Malcorps, deze norm heeft uiteraard niet enkel te maken met de industrie en de chemische sector in het bijzonder. Daarover hebt u minister Stevaert vorige week ondervraagd.

We blijven voorstander van de Kyoto-norm als doelstelling. De implementatie ervan vereist echter een andere benadering, zeker voor de industriële sector. We zijn toch allemaal bekommerd om de tewerkstelling en de kansen voor de toekomst van bepaalde sectoren in Vlaanderen! Het kan toch niet dat we onherstelbare schade zouden aanrichten aan de toekomst van Vlaanderen, meer bepaald door de chemische sector aan te pakken. Samen met de automotieve sector is de chemie de grootste sector. Deze sectoren hebben, zoals u weet, al heel wat inspanningen geleverd op ecologisch vlak om deze doelstelling te bereiken.

Door zomaar de botte bijl boven te halen, zou onherstelbare schade worden toegebracht. We wensen dan ook contact op te nemen met Europa om

duidelijk te maken dat we niet ten koste van alles aan deze doelstelling willen tegemoet komen. We willen de norm bereiken, maar wel op een geleidelijkere manier. Ze moet ook haalbaar zijn voor de betrokken sector. Dit is niet onbelangrijk.

Mijnheer Malcorps, u hebt zelf verwezen naar het feit dat in deze bedrijven meer dan 100.000 mensen tewerkgesteld zijn. Pro capita is het de belangrijkste sector, meer dan Nederland of de Verenigde Staten, in Vlaanderen. Het zou dus zeer onverstandig zijn om de botte bijl te hanteren. We zullen oordeelkundig te werk gaan, zonder de doelstelling uit het oog te verliezen. De implementatie moet tot resultaten leiden op het veld. Dat is onze betrachting. Vanuit die invalshoek heb ik deze verklaring afgelegd.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de minister, er is geen discussie over het feit dat moet worden gezocht naar middelen om de Kyoto-doelstelling, die ons uitgangspunt moet blijven, te behalen. Er moet onderhandeld worden tussen de gewesten en we moeten nagaan wat er in de verschillende sectoren mogelijk is. Wat u nu opnieuw suggereert, is dat u nieuwe onderhandelingen wenst te voeren op het Europees niveau.

U spreekt zichzelf tegen. Ofwel blijft de Kyoto-norm onverkort van kracht en moet de uitstoot van broeikasgassen in België met 7,5 procent worden gereduceerd, verdeeld over de gewesten en de verschillende sectoren, ofwel is dat niet het geval. Over de implementatie werden al afspraken gemaakt. Tegen 2005 moet er een stabilisatie zijn. De volledige implementatie is gepland voor 2008-2012.

Mijnheer de minister, houdt u vast aan de Kyoto-doelstelling? Zult u daarover opnieuw onderhandelen? Indien dat het geval is, wil ik weten of u daarvoor de steun hebt van de Vlaamse en de federale regering. Dit gaat immers in tegen het regeerakkoord en tegen het ontwerp van klimaatplan op Vlaams en federaal niveau.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de heer Malcorps verliest uit het oog dat ik heb gezegd dat die 7,5 procent geldt voor gans België. Als het zuiden van het land zou beslissen dat zich daar geen problemen stellen, dan zou dat een enorme impact hebben op Vlaanderen. Daarom moeten we onderhandelen over de implementatie. Ik heb het niet over het niet-bereiken

Gabriels

van de doelstellingen in het algemeen. Wel ben ik van oordeel dat er systematisch stappen moeten worden gezet in een geleidelijk voortschrijdend proces, zodat geen onherstelbare schade wordt toegebracht aan de Vlaamse welvaart.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de invoering van een zogenaamde riooltaks

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Matthijs tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de invoering van een zogenaamde riooltaks.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, op 1 mei heeft minister Stevaert goed nieuws gebracht. Ik had van hem niets anders verwacht. Hij begaf zich op het terrein van het milieubeleid, dat ook de interesse van minister-president Dewael wegdraagt. Hij zei dat de belasting op de huisvuilophaling moet worden afgeschaft. Dat is een forfaitaire belasting die niet aan het inkomen is gekoppeld. Zoals het kijk- en luistergeld moet die belasting weg, en hij wil dat in het volgende regeerakkoord laten opnemen. Dat is pas binnen twee jaar, maar een gewaarschuwd man is er twee waard. Minister Stevaert ziet dat initiatief in het kader van de bevordering van de administratieve vereenvoudiging.

Een week later kwam er de koude douche. Minister-president Dewael pleitte voor de invoering van een riooltaks, in het kader van het milieubeleid en de almaar duurder wordende factuur van de waterzuivering. We betalen nochtans al een oppervlakte-waterheffing. Die riooltaks zal wellicht een vaste, forfaitaire heffing worden voor elk gezin dat is aangesloten op het rioleringsstelsel. Deelt de Vlaamse regering de mening van minister Stevaert om alle belastingen af te schaffen die niet zijn gekoppeld aan het inkomen ? Wat is de opvatting van de minister-president over de riooltaks ? Er wordt

gesproken van een retributie, maar het gaat in feite om een echte belasting.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de Vlaamse regering wil nog voor het zomerreces twee belangrijke dossiers afwerken : enerzijds het kerntakendebat en de discussie over welke taken het best op welk niveau worden uitgeoefend, en anderzijds de financiering van het leefmilieubeleid. Wat dat laatste betreft, stellen we immers vast dat het stelsel van de regulerende heffingen ertoe leidt dat de opbrengst van de heffingen vermindert, en dat is op zich natuurlijk een goede zaak voor het milieu. Dat leidt er wel toe dat elk jaar meer middelen worden vrijgemaakt die uit de algemene pot komen. Minister van Leefmilieu Dua is gevraagd om nog voor het zomerreces aan de Vlaamse regering een nieuw voorstel voor de financiering van het leefmilieubeleid voor te leggen.

Alle ideeën en suggesties daarover zijn welkom. Ik heb gehoord wat minister Stevaert op 1 mei heeft gezegd. Ik was niet uitgenodigd op die bijeenkomst, maar dat komt misschien nog wel. (*Opmerkingen van de heer Bruno Tobbacq*)

Is iedereen uitgenodigd ? De SP is wel degelijk veranderd. Dank u, mijnheer Tobbacq. (*Opmerkingen van de heer Bruno Tobbacq*)

De volgende keer is een maand voor de verkiezingen. Ik zal er dan zeker zijn.

Minister Stevaert zei dat hij een voorstander is van de afschaffing van de gemeentelijke huisvuiltaks omdat het een forfaitaire belasting is. Gisteren is hij daarover nog in de commissie ondervraagd. Anderzijds vindt hij het hele huisvuilgegeven een provinciale kerntaak. Ik ben dezelfde mening toegedaan. De vraag is dus, en we zullen ze stellen aan steden, gemeenten en provincies : is het niet aangewezen om deze taak bij de gemeente weg te halen en ze tot een provinciale taak te maken ? Als het een provinciale taak wordt, is het mogelijk om er een provinciale belasting of retributie – daarover kunnen we discussiëren – bij te voorzien. Vroeger kon men alleen spreken over retributies, en die hadden een forfaitair karakter. Door de fiscale autonomie die we sinds het Lambermontakkoord hebben, is het echter mogelijk om dat inkomensgerelateerd te doen. Dat is wat minister Stevaert heeft verklaard.

Dewael

Daarnaast is er het principe dat de vervuiler betaalt. Ik vind nog altijd dat we dit principe moeten huldigen. Het is mogelijk dit principe naar voren te schuiven, zowel in het huisvuildossier als in het rioleringsdossier. Op het vlak van huisvuil kan dit door het systeem van aankoop van huisvuilzakken. Men kan dit systeem perfectioneren via het Diftar-systeem. Zo zal degene die het meest vervuult, ook de zwaarste factuur betalen. Hetzelfde zou men kunnen doen op het vlak van riolering. Ik wil echter niet vooruitlopen op de besluitvorming. Daarover zullen we het, nog voor het zomerreces, hebben op het ogenblik dat we de nota's over de financiering van het leefmilieubeleid afronden.

Vandaag worden heffingen betaald, ook door die Vlamingen die nog altijd niet over een riolering beschikken. Men zou in een heffing, retributie of taks kunnen voorzien voor riolering waarbij de omvang toeneemt op basis van de vervuiling die wordt veroorzaakt. Het principe van de vervuiler betaalt is nog altijd beter voor het milieu dan het principe van een inkomensgerelateerde belasting. Daarover verschil ik misschien van mening met minister Stevaert, maar we moeten deze discussie nog voeren.

Ik wil een laatste algemene opmerking maken. Het systeem van de personenbelasting is gekenmerkt door progressiviteit, dat wil zeggen dat het voorziet in inkomensgerelateerdheid, waarbij de sterkste schouders de zwaarste lasten moeten dragen. Ik ben er persoonlijk geen voorstander van om het principe van de progressiviteit, dat reeds voldoende wordt gehanteerd in de personenbelasting, nog toe te passen bij bijkomende taksen. (*Applaus van de heer André Denys*)

Over de vraag op welk niveau welke taak het best wordt behartigd, ben ik het volledig eens met degenen die vinden dat we de hele huisvuilproblematiek het best naar het provinciale niveau verschuiven. Wat de financiering van het leefmilieubeleid betreft, moet men goed nadenken of het principe dat de vervuiler betaalt niet het beste is voor het milieu.

Als we nog in taksen voorzien, moeten we ons ook afvragen of die inkomensgerelateerd moeten worden of dat de personenbelasting voldoende stuurt waardoor de sterkste schouders de zwaarste lasten al dragen. Ik stel deze vraag en het zou aangenaam zijn mocht het Vlaams Parlement participeren aan dit boeiende debat.

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Het antwoord van de minister-president was duidelijk. Als het zo is dat voor het zomerreces die twee belangrijke opdrachten, het kerntakendebat en de financiering van het milieubeleid, nog moeten worden afgewerkt, zal men zich moeten haasten. We willen daarover ook discussiëren in de commissie voor Leefmilieu. Deze discussie is al lang aangekondigd maar ik weet dat u op dat vlak ongeduldig wordt.

Mijnheer de minister-president, ik stel vast dat uw houding verschilt van die van minister Stevaert. Hij heeft gisteren gezegd dat alle lasten aan het inkomen moeten worden gerelateerd, dat de rijken moeten betalen en de anderen niet.

Minister Stevaert : Mijnheer de voorzitter, de heer Matthijs, die de materie zeer goed kent, kan mij onmogelijk verkeerd begrijpen. Er zijn drie manieren om de huisvuilkosten te financieren. Er is het principe van de vervuiler die betaalt. Ik ben daar voorstander van. Als dat echter lineair wordt doorgetrokken, dan komt Antwerpen aan een kostprijs van 150 frank per vuilzak. Dat zou voor een gigantische toename van het sluikestorten zorgen. Het is uw recht om dat niet te geloven, mijnheer Matthijs, maar ik ben daar zeker van.

De rest van de huisvuilkosten moet uit de algemene middelen komen. De vervuiler die betaalt, kan dat nooit opbrengen. Ik hoop dat Vlaanderen geen regio wordt van de juiste prijs, want dat zou het voor sommige mensen onmogelijk maken om hier te leven. Ik hoop dat ik de minister-president op dezelfde manier begrijp als de heer Denys doet. We moeten naast de belastingaangifte geen extra enveloppen opsturen, waarvoor we extra bomen moeten kappen en extra postzegels aankopen. Zo wordt meer afval gecreëerd en zijn we verkeerd bezig.

Het principe is dat de vervuiler betaalt, met een sociale correctie voor mensen die het moeilijk hebben, met een ecologische correctie om zwerfvuil tegen te gaan, en de rest wordt betaald met algemene middelen, die inkomensgerelateerd zijn. Ik kan me indenken dat de heer Denys niet voor twee belastingen is, als het met één belasting kan.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer de minister, uw stelling is duidelijk : de financiering van het milieubeleid moet komen uit de algemene middelen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de signalisatie van wegenwerken ter voorkoming van ongevallen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Penris tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de signalisatie van wegenwerken ter voorkoming van ongevallen.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil ten behoeve van mevrouw De Maght opmerken dat het kerntakendebat ook in de commissie voor Binnenlandse Zaken zal worden gevoerd.

Nog niet zo lang geleden hebben we hier een interessante discussie gevoerd over de mobiliteitspolitiek, en we waren tamelijk ambitieus. Een van onze grote ambities was het wegwerken van de vele zwarte punten op de Vlaamse verkeerswegen. Ik wil de politiek van de minister daarin ten volle bijtreden. Ik heb toen ook gewaarschuwd dat de overheid als wegbeheerder erover moet waken dat ze zelf geen zwarte punten creëert. Ik heb het voorbeeld aangehaald van de E17 te Waasmunster, waar een hele reeks ongevallen, dikwijls met dodelijke afloop, heeft plaatsgevonden ter hoogte van de wegenwerken die daar toen aan de gang waren.

Gisteren is er op de E313 te Diepenbeek ter hoogte van de wegenwerken opnieuw een zwaar ongeval gebeurd, eveneens met dodelijke afloop. Het is niet aan ons om de schuldvraag te stellen, het gerecht en de verzekeringsinstanties zullen dat doen. Het is al te gemakkelijk om de schuld op de vrachtwagenchauffeurs, die vaak als de cowboys van de weg gelden, af te schuiven.

De overheid moet haar eigen verantwoordelijkheid nemen. Hebben we wel het nodige gedaan om zulke tragische ongevallen te vermijden ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, er zijn in Vlaanderen heel wat zwarte punten en er is heel wat werk te doen aan de infrastructuur. We zijn dat versneld aan het wegwerken. Ik heb hier ook altijd in het parlement en in de commissie gezegd dat er heel wat wegenwerken zouden zijn en dat die heel wat

hinder zouden veroorzaken. Het is uiteraard de opdracht van de overheid en van alle overheden samen om die hinder zo minimaal mogelijk te houden.

Een tweede punt is dat wegenwerken onveiligheid met zich kunnen meebrengen. Dan is het een kwestie van goede signalisatie aan te brengen. Wat blijkt nu ? De waarheid mag gezegd worden. Het blijkt dat we op dat vlak heel goed werk verrichten. Dat is niet echt mijn verdienste. Het is gewoon een traditie in Vlaanderen dat er goed wordt gesignaleerd bij openbare werken. Er is zelfs een hele discussie aan de gang – ook in dit parlement – over de vraag of we niet van veel te ver beginnen te signaliseren. Te veel en te vroege signalisatie zou hinder met zich meebrengen. De vraag was dus of we dat eventueel niet wat zouden moeten beperken. Hoe dan ook, we signaliseren zeer goed op de wegen, maar we moeten inderdaad opletten dat we niet van te ver beginnen. Dan verslapt de aandacht immers, en dan is de hinder overdreven. Tot nu toe was de signalisatie echter steeds goed.

Vaak zijn bij de ongevallen vrachtwagens betrokken. Bij een ervan ging het om een hartinfarct van de chauffeur. Dat is iets waar niemand verantwoordelijk voor kan worden gesteld. De andere ongevallen hebben meestal te maken met overdreven snelheid. Ik wil nogmaals herhalen : in de wegcode staat heel duidelijk dat iedere bestuurder van een wagen of een vrachtwagen zijn snelheid moet aanpassen aan de omstandigheden.

In dit verband wordt er één grote boosdoener naar voren geschoven : de cruise controller – niet te verwarren met de snelheidsbegrenzer. De cruise controller zou in de vrachtwagens de aandacht doen verslappen. Dat zou het grote probleem zijn : dat men niet aandachtig genoeg is als vrachtwagenchauffeur, en dat men bij wijze van spreken op automatische piloot rijdt. Dat is absoluut niet te voorkomen.

We hebben nu nieuwe initiatieven. We doen meer dan in andere landen. Ik verwijs naar de rammelstroken, enzovoort. We zullen al het mogelijke doen om oplossingen te vinden voor dit probleem, maar ik vrees dat het nog vaak zal voorkomen.

We willen ook samen met de federale overheid nagaan wat er met de cruise controller kan worden gedaan. Het is immers geen probleem dat zich enkel in Vlaanderen voordoet. Dit is overal ter wereld een probleem. Cruise controllers schijnen ook heel gevaarlijk te zijn wanneer de vrachtwagen een bocht moet nemen, omdat de snelheid dan gewoon

Stevaert

wordt aangehouden. Dat schijnt het grote probleem te zijn.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik hoop wel dat we dit soort vragen in de toekomst niet te veel meer zullen moeten stellen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de verklaring van de minister vice-president betreffende de regionalisering van de NMBS

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Hauthem tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de verklaring van de minister vice-president betreffende de regionalisering van de NMBS.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is blijkbaar de periode van de ophefmakende interviews. Vorige week was er minister Anciaux, die zei dat hij naar de sp.a wou gaan met een deel van zijn partij. We weten ondertussen wat ervan gekomen is.

Mijnheer de minister, vandaag bent u het die zich in P-Magazine onomwonden uitspreekt voor de regionalisering van de spoorwegen. U zegt daarin het volgende : 'Bij de volgende regeringsonderhandelingen moeten de spoorwegen weer op de agenda. We moeten de spoorwegen regionaliseren, want op deze manier kan het niet meer verder. Met de huidige 60/40-verdeelsleutel kunnen we niet de nodige investeringen doen.' Voorts stelt u ook nog : 'Als we niet 'van onze tak hadden gemaakt', was er nog een slechter spoorakkoord gekomen.'

Mijnheer de minister, in feite schiet u het hele spoorakkoord, en meer bepaald het gedeelte van

de investeringen, gewoon af. Tijdens de onderhandelingen en tijdens de besprekingen – ook hier in dit parlement – over het samenwerkingsakkoord, spreekt u in feite de taal van de oppositie. Eindelijk, maar iets te laat, spreekt u ook de taal van dit Vlaams Parlement, dat er al in een vorige zittingsperiode in verschillende resoluties voor pleitte om af te stappen van die 60/40-verdeelsleutel, waarvan u zelf zegt dat hij niet voldoet aan de behoeften van de Vlaamse reiziger en van het Vlaams goederenverkeer. U verwijst daarbij expliciet naar de ontsluiting van de Antwerpse haven. Dat is mooi, mijnheer de minister, dat is taal naar ons hart. Spijtig genoeg komen die uitspraken rijkelijk te laat.

U had nochtans de sleutel in handen : u werd geruggesteund door heel het Vlaams Parlement wat de 60/40-verdeelsleutel betreft, u werd zelfs gesteund door de oppositie. U had de sleutel in handen met het samenwerkingsakkoord, waarover u zelf hebt onderhandeld, en u had die kunnen gebruiken om effectief de regionalisering van de NMBS te bepleiten. U hebt dat akkoord hier verdedigd, en nu zegt u in de media dat u er niet achter staat, dat het een bijzonder slecht akkoord is en dat u wel zult zien wat er gebeurt bij de volgende regeringsonderhandelingen. Dat is natuurlijk een beetje te gemakkelijk, mijnheer de minister.

Om deze redenen zou ik u de volgende vraag willen stellen. Waarom hebt u de sleutel die u in handen had – het samenwerkingsakkoord over onder meer het investeringsprogramma van de NMBS – niet gebruikt op het geëigende moment, geruggesteund door heel het Vlaams Parlement ? Waarom hebt u die sleutel toen weggegooid ? Het is iets te gemakkelijk om enerzijds een akkoord goed te keuren waarvan heel het Vlaams Parlement zegt dat het niet goed is voor Vlaanderen, voor de Vlaamse reiziger en voor de Vlaamse economie, en anderzijds te zeggen dat het eigenlijk een slecht akkoord is en dat u wel zult zien wat er uit de bus komt bij de volgende regeringsonderhandelingen, waarvan niemand weet wat de mathematische uitkomst zal zijn. Waarom komt u hier nu mee op de proppen en waarom hebt u destijds niet meer op uw strepen gestaan ? Waarom hebt u de sleutel die u in handen had niet gebruikt om te realiseren wat u zelf wilt realiseren en wat heel dit Vlaams Parlement wil realiseren ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, deze keer hoeft ik niet te verwijzen naar een van de parlementsleden, deze keer kan ik verwijzen naar mijn eigen woor-

Stevaert

den in dit parlement. Ik heb herhaaldelijk gezegd dat de 60/40-verdeelsleutel niet goed was. Ik heb ook herhaaldelijk gezegd dat ik voorstander was van de regionalisering van de spoorwegen. Dat kunt u perfect nagaan.

U vraagt zich af waarom ik dan het samenwerkingsakkoord heb verdedigd. Ik heb dat hier al in de meest duidelijke bewoordingen gezegd : in vorige regeringen, waarvan ikzelf en mijn partij deel uitmaakten, hebben we nooit NMBS-zaken geregeld via een samenwerkingsakkoord, omdat dat een federale bevoegdheid is. Het is ook op het federale niveau dat die 60/40-verdeelsleutel is vastgelegd. Ik vind dat dus geen goede verdeelsleutel. Ik moet u wel eerlijk zeggen dat het federaal parlement heeft nagelaten om een objectieve verdeelsleutel te creëren – ook de Vlamingen die daarin zitting hebben, hebben dat niet gedaan.

We kunnen wel zeggen dat die 60/40-verdeelsleutel niet goed is, maar welke verdeelsleutel willen we dan wel ? Ik neem aan dat wij een verdeelsleutel willen op basis van een objectieve behoefteanalyse, als we het op het federale niveau zouden regelen. Wij hebben die objectieve behoefteanalyse niet, en de heer Voorhamme heeft daar nog naar verwezen. Hij verwees zelfs naar de SERV, een onverdacht orgaan op dat vlak, die zei dat er geen alternatief is. Het enige mogelijke alternatief voor de 60/40-verdeelsleutel is een soort wet op het federale niveau, naar analogie met het decreet basismobiliteit, want dan is er een objectieve verdeling. Mijn stelling is echter dat de NMBS beter geregionaliseerd wordt. Waarom wordt de NMBS beter geregionaliseerd en wanneer kunnen we dat op de politieke agenda zetten ? Wij kunnen dat doen in de stijl van vroeger, u weet wat de eerste minister van dit land toen zei over het Vlaams Parlement : hij zei dat dit het Davidsfonds was, waarmee hij geen samenwerkingsakkoorden afsloot.

Wij kunnen dat blijven herhalen, maar het moment suprême komt op het moment van de vorming van de regering : dan zullen we merken of de Vlaamse partijen de regionalisering van de spoorwegen al dan niet op de agenda te zetten. Dat is de enige mogelijkheid om tot een beter beheer, bestuur en beleid van de spoorwegen te komen, in het belang van Vlaanderen. België heeft op dit moment namelijk geen samenwerkingsakkoorden nodig, België heeft geen groen licht nodig van de regionale overheden, maar beslist zelf over de spoorwegen.

Daarom doe ik een zeer concreet voorstel. Dit is geen nieuw standpunt of nieuwe analyse. Ik zeg alleen : laat eerst de kiezer aan het woord, waarna we zullen zien wie plaatsneemt aan de onderhandelingstafel. Het lijkt me logisch dat dit dan moet worden besproken. Ik hoop dat ik de steun krijg van alle partijen in het Vlaams Parlement voor dat standpunt.

Verder wil ik zeggen dat het samenwerkingsakkoord een begin van perforatie heeft gemaakt. Er zijn immers nieuwe instrumenten bijgekomen, namelijk de pre- en de cofinanciering. We hebben toen reeds gezegd dat die instrumenten een aanzet waren tot de regionalisering van de spoorwegen, maar u deed daar smalend over. Dit is een bewijs dat die instrumenten dat begin vormen.

Wat het dossier van de NMBS-investeringen in zijn algemeenheid betreft, zou Vlaanderen nogal dom zijn om niet mee te doen aan een samenwerkingsakkoord dat het mogelijk maakt dat er honderden miljarden worden geïnvesteerd in de spoorwegen. Bij deze stand van zaken, waarbij de 60/40-verhouding niet te doorbreken is omwille van de federale regering is dit – hoewel we niet mogen gloriëren terzake – een eerbaar akkoord.

Maar nu moeten we een stap verder zetten. Na de pre- en de cofinanciering zullen we nu ijveren voor de regionalisering. Ik hoop op de steun van u allen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de minister, u zegt niet veel nieuws. Eigenlijk blijkt alleen dat u machteloos staat. Bij het aantreden van deze coalitie verklaarde de nieuwe regering dat ze het standpunt dat dit parlement zou innemen ook op het federale vlak zou innemen. Dat zou de grote vernieuwing zijn in de hele communautaire discussie. Nietwaar, mijnheer Denys ? Weet u het nog ?

Mijnheer de minister, u zegt dat uw pleidooi niet nieuw is. Dat klopt. U zegt dat er in de vorige regering geen mogelijkheid was om tot een samenwerkingsakkoord was. U begrijpt dat ik ook niet veel te maken had met de vorige coalitie. Dat laat me dus koud. Maar nu is er wel een mogelijkheid tot samenwerkingsakkoord geweest, en ik stel vast dat u de kans heb laten voorbijgaan. De investeringen liggen voor tien jaar vast. U hebt de kans gemist. Vooraf zei u dat die 60/40-verhouding onzin was en dat men naar objectieve maatstaven moest gaan. Vervolgens onderhandelde u zelf over een akkoord

Van Hauthem

waarin dit helemaal niet werd gerealiseerd. U slaagt er zelfs niet in om uw eigen regeerakkoord uit te voeren met betrekking tot de structuren van de NMBS. Uw regeerakkoord had het immers over 'de volwaardige aanwezigheid van de gewesten in het bestuur van de NMBS'. U gaat me toch niet zeggen dat het feit dat de gewestelijke vervoersmaatschappijen een zetel hebben in het oriëntatiecomité die volwaardige aanwezigheid is. U gaat al evenmin hard kunnen maken dat u de mogelijkheid tot exploitatie van de spoorweginfrastructuur hebt gerealiseerd. Dat was namelijk het tweede punt uit uw regeerakkoord. U hebt alleen die pre- en cofinanciering.

Voor het akkoord hebt u een aantal stellingen ingenomen. U had daarvoor de steun van heel dit Vlaams Parlement. Nu vraagt u die steun, maar u had ze ! U hebt het ogenblik laten voorbijgaan en nu zegt u : het zal voor een volgende keer zijn. Het moment is inderdaad voorbij, mijnheer de minister. Nu stelt u een akkoord waarover u zelf hebt onderhandeld en dat u hier hebt verdedigd, zelf in vraag. Dat is gratis. Dat verwijt ik u nu enigszins. We weten immers niet wie de volgende regeringscoalitie gaat vormen. Uw standpunt terzake is dus totaal ongelooftwaardig.

Minister Steve Stevaert : Dat is een totaal verkeerde voorstelling van de feiten. Het samenwerkingsakkoord ging niet over datgene waarover u zei dat het ging. Dit was een duidelijke afspraak, en we hebben stappen voorwaarts gezet wat dit betreft. Het zou onverantwoord geweest zijn mocht Vlaanderen dat akkoord niet hebben ondertekend. De gevolgen voor Vlaanderen en de haven van Antwerpen zouden gigantisch zijn geweest.

Toen de pre- en cofinanciering hier opnieuw ter discussie stond, vond u het erg belangrijk dat die niet zou verdwijnen. Nu zegt u dat dit geen stap vooruit is. Ik zeg u dat het investeringsplan en de pre- en cofinanciering een stap vooruit zijn. Het zijn nog geen voldoende grote stappen, maar daarom komt er een volgende grote stap.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de campagne "Mag gezien worden" rond het slankheidsideaal

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Dillen tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de campagne "Mag gezien worden" rond het slankheidsideaal.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, 'Vogels exposeert naakt' lees ik vandaag in de krant. Op die manier wordt uw meest recente campagne gelanceerd, waarbij u iedereen die niet beantwoordt aan het schoonheidsideaal een hart onder de riem wilt steken. Uw campagne 'Ik ben zoals ik ben, dat mag gezien worden' heeft als doel mensen goed in hun vel te laten voelen in hun niet-ideale lichaam. Uw campagne valt op en dat is uiteraard de bedoeling. Ik vind echter wel dat een campagne de juiste boodschap moet brengen en dat is hier niet het geval. Integendeel, uw campagne wekt een verkeerde indruk.

In Vlaanderen neemt het probleem van overgewicht en zwaarlijvigheid angstaanjagend toe, ook bij jongeren. We hebben daarover in de commissie enkele hoorzittingen gehouden. Alle deskundigen wezen op de ernstige gevaren verbonden aan zwaarlijvigheid en zelfs aan een overgewicht van 10 percent. Iedereen kent de risico's en ik zal die dan ook niet herhalen. Alle deskundigen hielden een pleidooi om daar aandacht aan te besteden in het beleid. Uw antwoord daarop is niet een campagne waarbij wordt gewezen op de ernstige risico's gebonden aan overgewicht. U zet geen campagne op, eventueel in samenwerking met minister Vanderpoorten, die zich specifiek richt op jongeren en jonge meisjes in het bijzonder. Uw campagne wekt de indruk dat alle maten ideale maten zijn. Mevrouw de minister, u weet evengoed als ik dat dit niet klopt.

Voor alle duidelijkheid, ik heb helemaal niets tegen het thema dat in deze campagne aan bod komt. Integendeel, het klopt dat er iets moet worden gedaan tegen de slankheidsterreur. Dat moet echter worden gekoppeld aan de nog veel ergere proble-

Dillen

matiek van overgewicht en zwaarlijvigheid. Deze campagne shockeert, maar niet door de foto's. De modellen zijn niet superslank, maar de meesten leunen toch sterk aan bij het schoonheidsideaal. En dat wilt u net bestrijden. Deze campagne shockeert door de verkeerde boodschap, want niet alle maten zijn ideale maten.

Mevrouw de minister, mijn vraag is dan ook wanneer u iets zult doen tegen het probleem van overgewicht en zwaarlijvigheid in het algemeen en bij jonge meisjes in het bijzonder ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Dillen, het valt me op dat uw vraag al veel genuanceerder klinkt dan de papieren versie. Ik veronderstel dat u een en ander eens goed hebt bekeken en hebt gemerkt dat de campagne zo slecht nog niet is. Ze beantwoordt immers perfect aan de vraag van u en de andere leden van de commissie voor Welzijn om te proberen om van de gezondheidsdoelstellingen – gezonde voeding, niet roken, gezond leven – opnieuw tophema's te maken van het beleid.

Als minister van Welzijn word ik geconfronteerd met studies waaruit blijkt dat 50 percent van de jongeren hun lichaam als een probleem ervaren. Dat is een verschrikkelijk hoog percentage en heeft nogal wat gevolgen. Jongeren willen immers beantwoorden aan het schoonheidsideaal. Ze nemen het als norm voor hun voeding. Niet de gezondheid, maar het bereiken van de ideale maat wordt hun doel. Die ideale maat wordt trouwens steeds onbereikbaar en wordt met steeds meer geweld op jongeren geprojecteerd.

Iedereen weet dat het schoonheidsideaal van alle tijden en culturen is, maar het evolueert ook. Het is nog nooit zo onbereikbaar geweest als vandaag. Veertig jaar geleden belichaamde Marilyn Monroe het schoonheidsideaal voor veel vrouwen. Zij had maat 42 en dat is voor heel wat vrouwen een bereikbaar ideaal. De modellen van vandaag hebben maat 36 tot 38. Ze zijn lang en slank, en hebben strakke billen en grote borsten. Dit ideaal is van nature uit bereikbaar voor ongeveer 5 percent van de jonge meisjes !

Als zo'n schoonheidsideaal de norm wordt voor het bepalen van het gedrag en het voedingspatroon, dan zijn de gevolgen extreem diëten, de zogenaamde jojo-diëten en roken. Het aantal meisjes

dat rookt, neemt jaar na jaar toe. De indruk wordt immers gewekt dat wie rookt minder honger heeft en dus slanker zal blijven. Een aantal andere jongeren ziet het niet zitten om het ideaal ooit te bereiken. Vermits ze het nooit zullen bereiken, gooien ze alle remmen los. Een hamburger en een frisdrank meer, kan hun niet schelen. Het gevolg daarvan is overgewicht bij jongeren, maar ook bij volwassen vrouwen en mannen.

Het schoonheidsideaal vormt een soort dominante terreur in onze samenleving. Het moet in de eerste plaats worden gerelativeerd en aangepakt. Pas daarna kan de boodschap over een gezonde voeding en levenswijze aanslaan, vandaar deze campagne. Het is de bedoeling om duidelijk aan de Vlaamse bevolking te zeggen dat het niet is omdat iemand niet aan het schoonheidsideaal beantwoordt, dat hij of zij zich niet goed kan voelen in het eigen vel.

Als minister van Gelijke Kansen krijg ik steeds vaker te horen dat mensen die het ideale schoonheidsprofiel benaderen veel meer kansen krijgen op de arbeidsmarkt. Ik heb alles eens op een rij gezet. Samen met de mensen uit de media-, reclame- en bedrijfswereld met wie ik vorige week aan tafel zat, zeg ik dat we iets aan dit probleem moeten doen. We moeten het schoonheidsideaal relatiëren en we moeten de mannen, vrouwen, maar vooral de jongeren in Vlaanderen wapenen om tegen het ideaal in te gaan. Dat wil niet zeggen dat we 'te dik' of 'te dun' willen promoten. Vandaar de zorgvuldig uitgekozen modellen die vandaag in de campagne fungeren, die alle leeftijdscategorieën bestrijken, die mannelijk of vrouwelijk zijn, die niet aan de ideale maten beantwoorden, maar die noch extreem mager, noch extreem dik zijn.

Het is de bedoeling dat mensen zich goed voelen in hun eigen vel. Pas dan kunnen we met de boodschap komen hoe dat eigen lichaam, dat eigen huis, gezond kan worden gehouden door gezonde voeding, meer beweging, enzovoort.

Ik hoop dat deze campagne fel besproken zal worden. Tijdens de precampagne vond 80 percent van de ondervraagden dat de overheid hier iets aan moest doen. 95 percent vond de beelden van de campagne mooi en goed. We hebben dat op voorhand getest, omdat we niet te fel willen shockeren.

In het najaar en begin volgend jaar zal deze campagne worden gevolgd door een breed actieplan waarmee we willen proberen op een eigentijdse manier de Vlaming wakker te maken om aan de gezondheid van zijn eigen lichaam te werken door

Vogels

gezond te eten en meer te bewegen. Zeggen dat ze meer aan sport moeten doen, creëert voor veel mensen een te hoge drempel. Ze vinden sport niets voor hen, vragen zich af welke sport ze wel zouden kunnen doen, en vrezen toch niets te kunnen presteren. Daarom spreken we veeleer over bewegen. Wandel- en joggingverenigingen staan klaar om samen met de overheid een breed actieplan uit te werken en overal te lande mensen aan te zetten meer te bewegen op hun eigen niveau. Dat kan een zondagse wandeling zijn, of gewoon naar boven gaan langs de trap in plaats van met de lift.

We denken ook aan een samenwerking met de Gezinsbond over eetcultuur. Ook ouderverenigingen kunnen initiatieven nemen in verband met voeding en drank op school. Het gaat dus om een breed actieplan om Vlamingen gezonder te doen eten en meer te doen bewegen, met het oog op de doelstellingen die de commissie voor Welzijn en Gezondheid duidelijk naar voren heeft geschoven.

Ik blijf erbij dat we die doelstellingen alleen kunnen bereiken als we het schoonheidsideaal dat nu heel wat mensen terroriseert, van zijn voetstuk halen. Daarin past deze campagne. Het zal wel niet helemaal lukken, maar ik hoop toch dat we een aantal Vlamingen kunnen sterken in hun verzet tegen de terreur van het onwezenlijke en onnatuurlijke schoonheidsideaal. (*Applaus bij AGA-LEV en CD&V*)

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mevrouw de minister, ik heb in mijn vraag duidelijk gezegd dat we niets hebben tegen het thema van deze campagne. We vinden alleen dat het verkeerd is ingevuld. De gezondheidsdoelstelling die u met deze campagne wilt bereiken, zult u niet halen omdat de inhoud niet goed is. De foto's leunen stuk voor stuk aan bij die ideale maten. Maatje 40 zal in deze foto's niet veel overschreden zijn.

Het is bijzonder belangrijk om in alle campagnes steeds meer alle gevaren en risico's die verbonden zijn met overgewicht en zwaarlijvigheid – wat niet hetzelfde is – te beklemtonen. Ik ben bijzonder benieuwd naar uw breed actieplan dat u in de herfst wilt lanceren. Ik hoop dat ook de minister van Onderwijs er in belangrijke mate inspraak in zal krijgen, want de problematiek stelt zich op dit ogenblik heel scherp bij jonge meisjes van 16 tot 18 jaar. Tegelijkertijd hoop ik dat u in dat actieplan bijzon-

dere aandacht zult besteden aan de problematiek van overgewicht.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Kris Van Dijk tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de taalregeling voor het hoger onderwijs in het ontwerp van structuurdecreet

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Dijk tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de taalregeling voor het hoger onderwijs in het ontwerp van structuurdecreet.

De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, deze voormiddag heeft de Vlhora een studiedag over de internationalisering van het hoger onderwijs georganiseerd. Een van de sprekers op deze studiedag was de heer Assink, de verantwoordelijke voor internationale relaties van de Nederlandse HBO-raad. Volgens de heer Assink zijn er twee belangrijke stromingen in de herstructurering van het hoger onderwijs in Europa.

Ten eerste zouden er internationale consortia ontstaan. Dit betekent dat het hoger onderwijs in zekere zin ook zal worden geëxporteerd. Ten tweede zal het belang van het Nederlands volgens de heer Assink afnemen. Het spreekt vanzelf dat we deze tweede voorspelling uitermate belangrijk vinden. Volgens de heer Assink zullen het merendeel van de cursussen in de toekomst in het Engels worden gedoceerd. De heer Assink heeft hier wel de volgende bemerking aan toegevoegd : 'Het Nederlands zal niet volledig verdwijnen, want er blijft nog altijd een markteconomische relevantie.' Blijkbaar bekijken de Nederlanders het onderwijs vanuit een economisch standpunt.

Eerstdaags zal de minister met een ontwerp van structuurdecreet naar de ministerraad stappen. Dit ontwerp zal in een aantal aanpassingen van de taalregeling voorzien. De autonomie van de besturen van de onderwijsinstellingen zou op dit vlak doorslaggevend worden. Bovendien zullen de onderwijsinstellingen de mogelijkheid krijgen om 20 procent van de bacheloropleidingen in een andere taal in te richten. Dit betekent dat we de deur openzet-

Van Dijck

ten voor anderstalige – in de praktijk allicht Engelstalige – opleidingen.

Ik heb twee bemerkingen bij de Nederlandse toekomstvisie. Wat de verdediging van de Nederlandse taal en cultuur betreft, vrees ik dat Vlaanderen alleen zal staan.

Deze voormiddag heeft de Vlhora kritiek gegeven op de mensen die bezwaar hebben tegen het openbreken van de taalregeling. Hoewel we zwaar op de korrel zijn genomen, is de N-VA niet de enige partij die zich aangesproken voelt. Mijns inziens kiezen de Vlhora en de VLIR voor de vlucht voorwaarts. Het zijn evenwel de docenten en de professoren, wier standpunten de Vlhora en de VLIR zouden moeten vertolken, die via andere kanalen aan de alarmbel trekken.

Aangezien we dit zeer belangrijk vinden, willen we niet op de bespreking van het ontwerp van structuurdecreet in de commissie voor Onderwijs, Wetenschapsbeleid en Vorming wachten om de minister enkele vragen te stellen. Ik wil er trouwens op wijzen dat de N-VA nooit tegen meertaligheid heeft gepleit. We verzetten ons enkel tegen andersstalige opleidingen.

Vreest de minister niet dat het openzetten van de deur voor anderstalige opleidingen het Nederlands als wetenschaps- en cultuurtaal zal hypothekeren? Zal dit geen kwaliteitsverlies met zich meebrengen? Zal de deur niet worden opengezet voor een verdere dualisering in het hoger onderwijs?

In verband met deze laatste vraag wil ik nog even verwijzen naar een debat dat we vorige zaterdag met het VSK hebben gevoerd. Tijdens dit debat heeft een van de aanwezige scholieren de volgende kritische vraag over de kwaliteit van het Engels in het secundair onderwijs gesteld: 'Zijn we voldoende gewapend om het hoger onderwijs aan te gaan?' Blijkbaar vrezen jongeren nu al dat ze het hoger onderwijs niet zullen aankunnen indien ze het Engels onvoldoende beheersen. Ik vind dit een betreurenswaardige zaak.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de vragen van de heer Van Dijck hebben betrekking op een hoofdstuk in het associatie- of BA/MA-decreet dat volgende vrijdag door de Vlaamse regering zal worden besproken.

Ik zou allereerst even willen opmerken dat de Nederlanders ons de les niet moeten spellen. Zeker wat de taalregeling betreft, wil ik het Nederlandse voorbeeld niet volgen.

Dit betekent niet dat wij blind moeten zijn voor sommige evoluties in het hoger onderwijs. In de eerste plaats blijft het Nederlands de taal voor het bestuursonderwijs en het wetenschappelijk onderwijs. De instellingen krijgen wel een grotere autonomie toebedeeld met betrekking tot het onderwijs in het algemeen.

In het ontwerp van decreet is op dit ogenblik ingeschreven dat 20 percent van het opleidingsprogramma van elk studiejaar in bijvoorbeeld het Engels kan worden gegeven. Er zijn wel randvoorwaarden aan verbonden. Elke student heeft het recht examen in het Nederlands af te leggen. Dat is een belangrijke bepaling. Verder moet op voorhand worden gemotiveerd waarom men de cursus in het Engels geeft. Overleg en motivering gaan eraan vooraf. Een laatste voorwaarde bestaat erin dat een gedragscode met inspraak van de studenten moet worden goedgekeurd. De studenten brengen advies uit over het vak dat eventueel in het Engels wordt onderwezen. De academische overheid kan niet zomaar 20 percent bepalen. Er is een zeer actieve inspraak van studenten afgesproken.

Buitenlandse studenten krijgen ook de mogelijkheid om lessen in een buitenlandse taal te volgen, maar deze opleiding moet een equivalent in het Nederlands hebben. Er is naar een goed evenwicht gezocht en dit werd ook gevonden. De mogelijkheid tot 20 percent in ieder studiejaar staat nog open. Hier zal nog veel studiewerk en overleg aan worden besteed. De randvoorwaarden om in het Nederlands examen te kunnen afleggen blijven een belangrijk punt. Het gaat om een ontwerp van decreet en dit moet nog de hele procedurele weg van regering naar parlement afleggen. Er zal dus nog over gediscussieerd kunnen worden.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik heb drie bemerkingen. Buitenlandse studenten zijn meestal studenten die hier in het kader van Erasmus studeren. Voor hen is het net belangrijk ervaring in andere talen en culturen op te doen. Een Vlaming zal in Barcelona de lessen in het Catalaans volgen. Verder lijkt het mij moeilijk examen in het Nederlands af te leggen als men de lessen in een andere taal heeft gevolgd. De geest van de Bolognaverklaring bestaat erin om in Europa tot een onderwijssysteem met respect voor

Van Dijck

de culturele verscheidenheid te komen. Dit moet de leidraad blijven. Wij zullen dit punt met argus-ogen blijven opvolgen en hier op gepaste tijdstippen interveniëren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 29 mei 2002 om 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.02 uur.*
